

6.6.03 Bastet VVK:lla.

25.6.03 Terveiset Saksan Heiligenhafenista!

VVK:lta tultiin moottorilla ensin Porkkalaan (Elisan kesäpaikka), jossa oli pienet läksiäiset duuniporukan kesken. Sieltä jatkettiin Hankoon - moottorilla tietenkin. Hangossa pidettiin pari yötä kovaa vastatuulta.

Jatkettiin Visbyhyn purjein vajaat 2 vrk! Visbyssä vietettiin taas pari yötä, ja pidettiin kovaa vastatuulta ihan vaihteen vuoksi.

Visbystä lähdettiin purjein Bornholmiin. Matka kesti n. 2 vrk, joista viimeisenä yönä likipitään vastamyrskyssä. Bornholmin Svanekeassa (saaren itäpuolella) levähdettiin yksi yö. Satamakonttorissa taisi olla Tony Halmeen veli töissä, ainakin yhdennäköisyys oli huomattava! Svaneke oli erittäin kaunis pieni kylä. Sieltä lähtiessä saimme seurata jonkun maan sotaharjoituksia ihan keskeiseltä paikalta. 4 hävittäjäkonetta lenteli aivan matalalla yläpuolellamme ja laivasto (7 alusta) pyöri ympärillämme - tai sitten me niiden keskellä.

Svanekesta jatkettiin ensimmäisessä sivumyötäisessä tuulessa vajaa vuorokausi Saksan Sassniziin. Siellä taas ihan vain vaihteen vuoksi pideltiin tuulta ja odotettiin miehistöä, joka saapui viime perjantaina. Kovaavastatuulta kesti vielä sunnuntaihin asti, jolloin jatkoimme matkaa määränpäänä Kiel. Puolentoista vuorokauden purjehduksen jälkeen olimme 5 mailin päästä Kielistä. Kohdallemme sattui pieni ukkoskuuro, laskimme purjeet ja odottelimme kuuron loppumista. Sade ja salamat loppuivat, vaan vastatuuli ei. Tuuli yltyi myrskyksi ja eteneminen kävi mahdottomaksi. Jouduimme aivan Kielin edustalta kääntymään takaisinpäin ja palasimme noin 30 mpk tänne Heiligenhafeniin. Paikallisten mukaan tuuli oli 10 boforia, että riittämiin sitä piisasi ja siltä se kieltämättä kyllä tuntuikin.

Toivon (ja sää tietojen) mukaan huomenna päästäisiin jatkamaan matkaa. Määränpäänä on siis taas Kiel. S/y Merilyn eli Jussi soitti meille toissapäivänä ja kertoi, että olivat silloin

Fredrikshamnissa/Tanska ja lähdössä illalla jatkamaan matkaa. Ovatkohan saaneet maistaa samaa myrskyä kuin me, toivottavasti eivät.

Terveiset kaikille tutuille ja tuntemattomillekin, jotka suomea puhuvat (täällä kun eivät puhu muuta kuin saksaa).

Bastetin miehistö

4.7.2003 Moi!

Tassa lisää ilman skandeja kun Hollantilaiset eivät tunnu niitä tarvitsevan:

Parin odotuspaivan jälkeen paastiin vihdoinkin Kieliin. Yövyimme Kielin kanavan puolivalissa pienessä kauniissa Rendsburgin kaupungissa. (Kuva).

Sieltä jatkoimme Brunsbutteeliin ja jatkoimme seuraavana päivänä 1,5 vrk:n matkan Pohjanmeren puolelle Borkumiin.

Pohjanmerellä saimme ensimmäisen kerran tuta vuoroveden vaikutuksen myotavirran ja vastaan-
aallokon muodossa. Borkumissa ensimmäisen laskuveden aikana olimme konkreettisesti pohjamudissa noin metrin verran. Pitää todeta, että eipa paljoa keikuttanut! Borkumissa saimme osaksemme kovia vastatuulia ja sateisia kylmia keleja. Matka tyssäsi sinne kolmen vuorokauden ajaksi, jonka jälkeen teimme päätöksen jatkaa matkaa Hollannin kanavia pitkin Amsterdamin kautta Englannin Kanaaliin. (Kuva "Hollannin kanavilla")

Tata sähköpostia kirjoittelempa Eemsin kanavan suulla Delfzijlin kaupungissa (toivottavasti muistimme kaupungin nimen vielä oikein, kirjaimet eivät oikein istu suomalaiseen suuhun takalaisessa järjestyksessä). Kuvia lähetetään heti, kun saamme sellaisen nettiyhteyden eli löydämme koneen, johon voimme tunkea korpun sisään.

Tuulisin kanavaterkuin,

Bastetin crew

3.8.03 Moi taas

Kuulimme siis Borkumin satamassa huonoa keliä pidellessämme hollantilaisilta vinkin kanavareitista, jonka voi mennä lapi masto ylhaalla. Kanavareitti oli osittain maanpinnan yläpuolella ja katselimme paikallisten talojen kattoja veneen kannelta.

Maisemat olivat paasaantoisesti silmankantamattomiin peltoja, lampaita, lehmia ja massiivisia sikaloita. Tuoksut olivat siis todella eksoottisia ja aika kaukana raikkaasta meri-ilmasta! Kanavan varrella tutustuimme useisiin erittäin idyllisiin pieniin kaupunkeihin ja saimme osaksemme paljon hollantilaista yltakyllaista ystävällisyyttä.

Kanavilta menimme IJsselmerin sisämeren kautta Amsterdamiin, jossa miehistön loma alkoi läheta loppuaan ja he suuntasivat Madridin kautta Suomeen.

Terveisin

Bastetin miehistö

3.8.03 Nyt olemme paasseet Englantiin ja Brixhamiin asti.

Amsterdamista jatkoimme kahdestaan IJmuidenin kautta Pohjanmerelle. Seuraavaksi vuorossa oli yhden yön pysähdys Belgiassa ja sieltä matalia "bankkeja" vaistellen Ranskan Dunkerqueen sopivasti paikallista kansallispaivan viettoa ihmettelemaan. Dunkerquessa vietimme taas erittäin kovatuulisen viikon.

Vihdoin viimein jatkoimme matkaa Kanaalin yli Englannin puolelle Brightonin. Valuutan vaihtumisen huomasi kukkarossa helposti. Satamamaksut olivat kaksinkertaisia verrattuna Hollantiin ja reilusti Ranskankin hintoja korkeammat. Viihtyisan Brightonin jälkeen "eksyimme" (tämä on jalkiviisautta) Portsmouthiin, johon saavuimme illalla ja lahdimme aikaisin seuraavana aamuna kukonlaulun aikaan kovalla kiireellä. Emme ehtineet pahemmin tutustua paikkaan, eikä oikein innostanutkaan jaada harrastamaan turismia, satamamaksu nimittäin oli £25.20 eli liki 36 euroa!!!

Seuraava pysähdys oli Solentin etelapuolella olevassa Isle of Wightin saarella (kuva) Yarmouthin kylässä. Täällä oli tasan mennessä erikoisin kiinnitystapa: vene kiinnitetään kahden paalun väliin keulasta ja perästä ja maihin kuljetaan jollalla. Yarmouthista tulimme tänne Brixhamiin noin vuorokauden veneilyn (= moottorilla ja isopurjeella) jälkeen. Tarkoituksena on jatkaa täältä matkaa ehkä Falmouthiin ja sieltä sitten Biskajalle mahdollisimman nopeasti, mutta saiden armoilla eli todennäköisesti valitsimme mahdollisimman kevyen vastatuulen koska sivu- tai myötatuulia on mahdotonta edes toivoa.

Jussi (s/y Marilyn) soitti noin viikko sitten ja ilmoitti olevansa yksin Gibraltarilla ja odottelevansa Teijaa. Jatkavat sitten matkaa Valimerelle.

Terkut kaikille tutuille ja tuntemattomille!

s/y Bastet

9.08.2003 Moi!

Nyt olemme Espanjassa LaCoruñassa. Matka jatkui Falmouthiin vastatuulella moottorilla, kuinkas muuten. Falmouthista lahdimme 2.8. ylittämään Biskajaa. Matka kesti neljä vuorokautta ja kolme tuntia, siitä ajasta paasimme purjehtimaan n.6 tuntia, muuten ajoimme koneella melkein rasvatyynessä koko matkan. Olihan se tietenkin parempi niin, kuin vastatuuleen purjehtiminen tai muuten vaan kova (myrskyisa) tuuli.

Polttoainetta on mennyt tahan mennessa n. tuhat litraa, siis tiedoksi vain, etta kylla tanne moottoriveneellakin paasee!

Muuten, olisiko kerholla halukkaita jäsensia gastiksi Karibialta kotiinpain 2004 kevaalla omakustannehintaan?

S/y Bastet

29.8.2003 Cadizissa

La Coruñassa viihdyimme kolme paivaa, kaupunki oli todella miellyttava ja kiinnostava. Ainoa harmi olivat joka-aamuiset sumut ja sataman ohi vauhdilla ajavat kalastusalukset, joiden aaltojen

takia Bastetin parraslista rikkoutui. Vahinko oli onneksi todella pieni ja kohtalaisen helposti korjattavissa vierassatamasta lainatuilla tyokaluilla.

La Coruñasta Lissaboniin asti delfiinit vierailivat veneen ympärillä joka päivä. Delfiinit olivat todella "tuttavallisia" ja tulivat erittäin uteliaasti aivan veneen lähelle. Kerran Heidi istui veneen keulapiikissa ihastelemassa näkyä. Yksi delfiineista taisi yrittää leikkisasti vahan vauhdittaa menoa tonaisemalla Heidia. Valitettavasti delfiinin hypatessa vedestä, se tormasi puuksprootin alakettinkiin. Toivottavasti ei satuttanut itseään. Heidi tosin ei ole tapauksen jälkeen viihtynyt keulapiikissa katselemassa.

Portugalin puolelle on ilmestynyt paljon uusia satamia. Hintataso on yleisesti kohtuullinen (satamamaksut 15 e/vrk, oluttuoppi 95 c). Poikkeuksen tahan tekee englantilaisten suosima Lagos, kaikki hinnat ovat siellä 2-3 -kertaiset.

Porton kaupungin kupeessa olevassa Leixoessa tapasimme s/y Venlan, joka lähti Suomesta meita viikkoa ennen. Venla on myös matkalla Kanarian kautta Karibialle, mutta ainakin tämän alkumatkan hieman hitaammalla aikataululla koska osallistuvat ARC-ralliin, joka lähteen Kanarialta meita noin kuukautta myöhemmin. Muuten suomalaisveneitä on ollut näkyvillä aika vahan, koko matkan aikana yhteensä vain 4.

Tällä hetkellä olemme Cadizissa, Etelä-Espanjassa. Viihdymme ja viihdytamme vieraitamme täällä viikon verran. Sen jälkeen saapuu miehistö, jonka kanssa jatkamme matkaa Kanarian saarille.

Terveisin,

Tomppa ja Heidi

s/y Bastet

24.09.2003 Moi taas!

Irrotimme koidet Cadizin Puerto de Americasista 10.09. ja kiinnitimme ne Lanzaroten Puerto Caleron "kullattuihin" pollareihin 16.09. aamulla. Ylitys kesti siis 5 vuorokautta ja 22 tuntia, sen tarkemmin ei merkitty [-;-] Yleisesti ottaen tuuli oli vahan liian heikko, toinen yö tosin poikkeuksellisesti vahan liiankin kova.

Tällä legillä harrastettiin matkan ensimmäisen kerran kalastusta. Kalaa tuli alkumatkasta paremmin. Saldo oli 4 kalaa, joista kaksi ensimmäistä paasi karkuun (toista ei ehditty tunnistamaan, toinen oli dorado), kolmas kala oli makrilli ja se saatiin paistinpannulle asti! Neljas kala oli miesten mielestä dorado, naiset esittivät eriävän mielipiteen. Pitkan kadenvaannon ja kuvien tutkiskelun jälkeen vahvemmat voittivat ja kalaa ei syöty (Tompan kommentti: Heidi on kirjoittamassa, siis ehkä vahan puolueellista).

Matkalla tuli vastaan vielä kaksi kilpikonnapariskuntaa. Kurkkivat uteliaina kilpiensa sisalta ja vilkuttivat kun ohitimme ne, sitten sukelsivat taas syvyyksiin. Delfiineja liikkui kauempana, eivät tulleet kuitenkaan yhtä lähelle venettä kuin Portugalin rannikolla. Lanzarotella oltiin kolme päivää, cruisailtiin vuokra-autolla pakolliset nahtavytydet lapi, sitten jatkettiin matkaa Fuerteventuralle. Molemmat saaret ovat erittäin karuja, kuten kaikki varmasti tiedatte. Nyt olemme kahta aiempaa saarta vehreammalla Gran Canarialla, saaren paakaupungissa Las Palmasissa. Hintataso on aikaisempia edullisempi ja yllättäen meillemkin löytyi venepaikka, vaikka ARC-ralli onkin varannut jo

etukateen suurimman osan satamasta (osallistujia on n. 250 venekuntaa, joten vievat muutaman laiturin), lisäksi muutama laituri on varattu jollekin toiselle purjehduskisalle (tai siis sen osallistujille).

Paatimme nostaa veneen taalla ylös pohjan puhdistusta ja uudelleen maalausta varten. Limaa ja jonkinsortin heinaa on keraantynyt pohjaan noin sentin paksuudelta ja siitä syystä nopeus on tippunut noin solmun verran.

Seuraavat gastit tulevat Teneriffalle ja lahtevat mukanamme Atlantin yli marraskuun alussa. Laitetaan kuulumisia ennen ylitystä!

Lämpimin terveisin,

s/y Bastet

Heidi ja Tomppa

25.12.2003 Joulutervehdys Bequialta!

Tapahtumia sitten viime postin:

Lahdettiin siis Cap Verdelta (Sao Vicenten saari, Mindelon kaupunki ja siellä Porto Granden satama) 25.11.2003 kohti Barbadosa. Sovimme Pietarsaarelaisen Tramp-veneeseen kanssa purjehtivamme "yhtamatkaa" kuten miten pystyisimme.

Toisena purjehdusyona Heidi kuuli vahtivuoronsa aikana suunnatonta kohinaa veneen vieresta. Luuli ensin normaaliksi aallon aiheuttamaksi kuohuksi. Sitten kirosi, että taallahan alkaa satamaan, meinasi jo lahtea hakemaan sadetakkaa. Kohinan ja "sadepisaroiden" myötä tuli huima vanhan kalan tuoksu ja aamulla huomattiin, että veneen kannella ja sprayhoodin päällä oli runsaasti vihreää levankaltaista. Todettiin, että taisi olla valaan uloshengitys ja sen mukana tulleet rohmelot.

Heidi kavi aamulla pikaiseen pesulla. Kolmas purjehdusvuorokausi alkoi ja oli tarkoituksena viettää pikkujoulua. Huudeltiin Trampin kanssa pikkujoulutoivotukset ja aloitettiin lounasvalmistelut. Sitten kuului perasta valtava pamahdus ja koko kolmen hengen miehistö oli viivana paikalla ihmettelemässä kun tuuliperäsimen iso lapa (siis se joka ohjaa ja toimii varaperäsimenä) oli katkennut ja roikkui veneen perässä turvaköyden varassa. Onneksi oli se turvaköysi, koska muuten olisi lapa jäänyt Atlantin pohjaan muutaman kilometrin syvyyteen. Tällä hetkellä lapa on Martiniquella korjattavana ja saamme sen takaisin Uuden Vuoden jälkeen.

Tuuliperäsimen rikkoutumisen vuoksi meni vahtivuorolistat uusiksi. Aikaisemmin olimme pitäneet kolmen tunnin vahtivuoroja, mutta nyt käsiohjaus tuntui sen verran rankalta, että päädyimme puolentoista tunnin yö- ja kahden tunnin päivävuroihin. Tuuli oli koko ajan aika suoraan perän takaa, vaihdellen vuorokauden aikana kuitenkin noin 40 astetta, joten venettä jouduttiin todella ohjaamaan.

Noin puolentoista viikon myötätuulipurjehduksen jälkeen mastossa oleva spiraapuomin hela paukahti p...ksi. Tomppa viritteli mastoon koysista helankorvikkeen ja myötätuulipurjehdus oli taas vahan helpompaa kuin ilman spiraapuoimia. Molemmat haverit voisi sanoa tapahtuneen mieluummin tuulettomuuden kuin liian tuulen takia.

Kaiken kaikkiaan Cap Verde - Barbados -valista legia ei voi suuremmin purjehdukseksi kehua; ennemminkin se oli valumista myötätuuleen suuressa mainingissa purjeet paukkuen. 19 vuorokauden matka sisälsi noin viikon mittaisen täydellisen plakan osuuden ja muutenkin tuulet siis olivat erittäin heikkoja.

Barbadoksella vietimme vajaan viikon Bridgetownin Boatyardilla, joka oli erityisesti nuorison suosima menomesta (taalta on kuvattu myös MusicTV:n Beach Partyja).

Barbadokselta jatkoimme vuorokauden matkan Martiniquen Marin-kylaan, josta naisistomme Inke lahti Pariisiin kautta Suomeen joulunviettoon ja jonne siis jatimme tuuliperasimen korjattavaksi. Marinissa tapasimme Purjelaivasaation Lokin, joilta oli kytkin hajonnut, he odottelivat siellä uutta varaosaa saapuvaksi. Marinista palasimme vahan matkaa etelammas Bequialle, jonne olimme sopineet treffit Trampin kanssa jouluksi. Heidi kokkaili perinteisiä jouluruokia: porkkana- ja makaronilaatikkoa, lanttulaatikon korvasi bataattilaatikko (vaikutus tosin oli yhtäläinen lanttulooran kanssa), karjalanpaistia, rosollia, keittokinkkua ja ehtaa Turun Sinappia, riisipuuroa sekametelisopan kera. Aattopäivänä kavimme Bequialle muuttaneen Mariannen luona perinteisillä skandinaavisilla joulujuhlilla. Tarjolla oli glogia ja pipareita ja ihan oikea joulukuusikin löytyi (tosin kanadalainen, mutta ihan suomalaisen näköinen).

Bequian Port Elizabethissa on kolme suomalaista venettä ja lisäksi muutamassa suomalaista miehistoa, joten oikeaa kieltäkin kuuli ihan mukavasti. Tanaan on ollut perinteinen suomalainen Tapaninpäivän ilma. Aamulla "pyrytti" vettä kaatamalla ja tuuli oli navakkaa, lampotila oli tosin 25 astetta plussan puolella.

Nyt on tarkoituksena tutustua Karibian saaristoon noin neljän kuukauden ajan. Kirjoitellaan taas jossain vaiheessa kun löytyy hyvät nettiyhteydet.

Kaikille oikein hyvää ja onnellista Uutta Vuotta 2004!!!!

s/y Bastet

Tomppa ja Heidi

3.3.2004 Moi taas!

Nyt ollaan oltu Trinidadilla lähes kuukausi. Karnevaalit on koettu, meno oli kova ja meteli mieleton. Kadut olivat täynnä erilaisiin karnevaaliasuihin pukeutuneita tanssivia ihmisiä. 100-rumpuiset steelbandit soittivat kilpaa rekkojen päälle rakennettujen musiikki vehkeiden kanssa.

Olemme kunnostaneet taalla venettä päivittäin, koska taalta saa melkein kaikkea, mitä veneilijä tarvitsee. Ainoa huono puoli on se, ettei pääse vilvoittelemaan meriveteen, koska se on niin likaista. Oloon siis valilla todella tuskainen ilman ollessa jopa +33 varjossa.

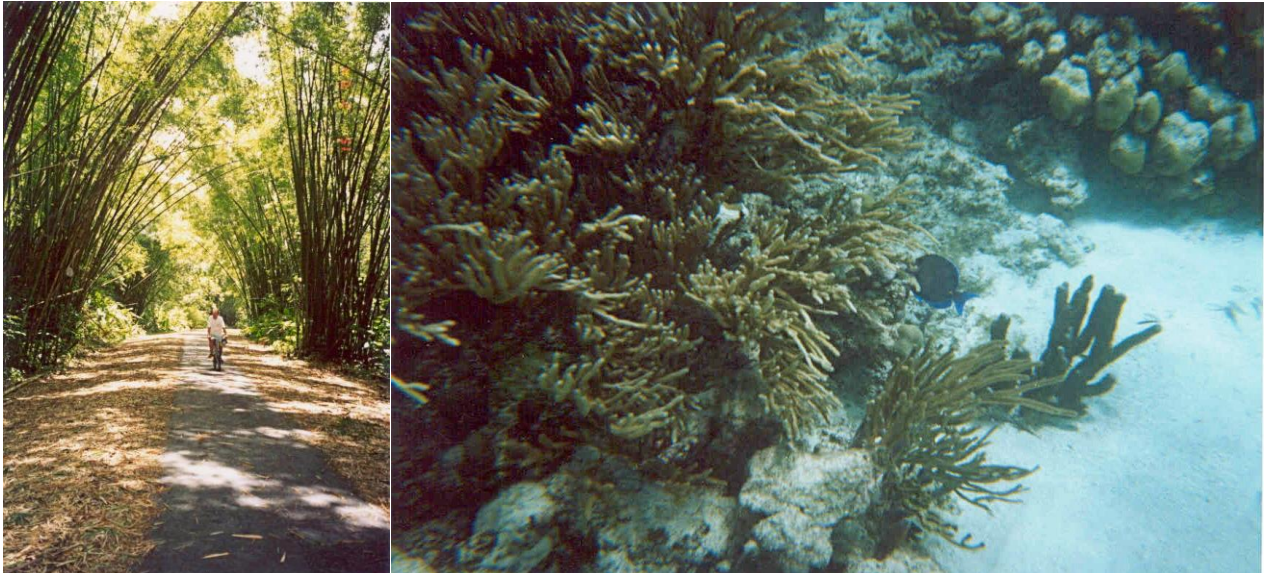
Ennen Trinille tuloa olemme risteilleet Karibiansaaria Martiniquelta pohjoiseen Dominicalle ja sieltä taas etelään St.Lucialle, St.Vincentille, Beguialle, Mayreaulle, UnionIslandille, Cariacoulle ja Grenadalle. Muutama tulli paperikin on tullut täytettyä.

Alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen emme mennekaan Venezuelaan, koska olemme kuulleet kauhutarinoita siellä puukotetuista veneilijoista. Yksi tositarinakin tuli kuultua: Toissapäivänä tahan Chaguaramasin lahteen palasi ranskalainen yksinpurjehtija, jonka venettä kohti oli ammuttu Venezuelassa. Osa luodeista oli osunut veneeseen ja kumiveneeseen. Kippari oli pitänyt mahdollisimman kovaa meteliä ja ampunut hataraketteja, ilmeisesti tasta saikahtaneina rosvot olivat paenneet paikalta ja ranskalaiskippari veneineen paasi palaamaan tanne Trinille. Me päätimme, että pysymme luodinkantomatka nulkopuolella (matkaa Venezuelaan on noin parikymmentä mailia).

Lahipaivina on tarkoituksena lahtea takaisin Grenadalle ja kohti pohjoista. Siis kotimatalle?

s/yBastet, Heidi jaTomppa

20.05.2004 Nyt on Karibia nähty. Tai ainakin itäinen osa siitä.

Näin jälkikäteen noin neljän ja puolen kuukauden seilailun jälkeen, kun näkemäänsä miettii, niin "aidointa" Karibiaa (siis sellaista, mitä suurimmalle osalle kai ensimmäiseksi siitä mieleen tulee) on St. Vincent and the Grenadines ja siitä erityisesti ne Grenadiinit. Ranskan Antillit (Martinique, Guadeloupe, Les Saintes, St. Barthelemy, St. Martin) erottuvat länsimaisuudellaan ja Trinidad on sitten aivan oma luku sinänsä.

Hintataso oli Triniä lukuunottamatta yleensäottaen kallista. Joistakin lehtiartikkeleista oltiin saatu sellainen kuva, että koko Karibia on yksi iso hillitön biletyspaikka. Omakohtainen kokemus on, että

bileet oli siellä, mihin ne itse järjesti. Hotellit olivat suurimmalta osalta täysin tyhjiä ja niissä, missä asukkaita oli, niitä oli vain muutama. Pistää ihmettelemään, että milloinhan se Karibian sesonki mahtaa olla? Laivaturisteja kyllä riitti ja silloin, kun risteilylaiva oli satamassa, kyseinen kaupunki muuttui täydeksi markkinapaikaksi. Jälkikäteen kaupungista tuli jälleen "hiljainen syrjäkylä" ja markkinakojut ja turistit haihtuivat taivaantuuliin, jäljelle jäivät vain paikalliset ihmiset maleksimaan kaduille. Kerran menimme Dominicalla risteilylaivan lähdön jälkeen pieneen ravintolaan syömään. Koko henkilökunta huolestui suunnattomasti, eivätkä he millään meinanneet ymmärtää, että emme olleet myöhästyneet laivasta. Heidän mielestään muuta mahdollisuutta ei ollut.

Purjehtijoiden vuorokautinen aikataulu näyttää painottuvan aamuvarkaiseen veneen kunnostukseen, sen jälkeen "virkistävää"uintia (28-asteisessa vedessä), ympäristöön tutustumista ja illan hämärtyessä näytti suurin osa vetäytyvän omiin veneisiinsä. Hiljaisuus alkoi aika varhain näin yöttömään yöhön tottuneelle suomalaiselle. Joissakin veneissä kuului jopa olevan sääntö, että ennen klo 21 ei saanut mennä nukkumaan. Joskus sitä oli vaikea noudattaa myös Bastetissa... Sysipimeähän laskeutui yllemme siis joka päivä klo 18.

Tätä kirjoittaessa olemme noin vuorokauden päässä Bermudasta. Tarkoitus oli mennä suoraan Azoreille, mutta puukspröötin alakettinki katkesi 3. yönä St. Martinilta lähdön jälkeen. Ihmeellinen juttu sekin, kyse on kuitenkin 8 mm paksusta rosterikettingistä ja se on uusittu Suomessa juuri ennen lähtöä. Mihinköhän törmättiin? Tapauksesta johtuen ei olla uskallettu purjehtia genualla, vaan nostettiin pieni kutteripurje ylös. Vauhti on nyt 3,2 solmua vaikka genuan kanssa olisi todennäköisesti 5. Päätettiin siis mennä Bermudalle uusimaan kettinki ja jatkaa sieltä parin-kolmen päivän tutustumisen jälkeen matkaa jälleen kohti Azoreita. Pidempään tuskin maltetaan aikaa tuhlata, koti-ikävä painaa päälle varsinkin, kun Iridiumiin on tullut silmiä kostuttavan ihania tekstareita! Kiitti niistä!

Kotimatkalaiset Bastetilta, Heidi ja Tomppa

03.07.2004, Falmouth, UK

Ympyra on sulkeutunut. Taalta lahdimme Biskajalle 11 kuukautta sitten.

Bermudalla uusimme puuksprootin kettingin, joka hinnan puolesta tuntui olevan kullattua vaikka lahemman tarkastelun jälkeen osoittautui kuitenkin galvanoiduksi raudaksi (30 USD 2 metrin patka). Bermuda oli mielestämme hintatasoa lukuunottamatta yksi matkamme viehättävimmistä paikoista. Katukuvaa komistivat herrasmiehet, jotka kulkivat bermudashortseissa jalassaan pitkät polvisukat ja lakerikengät. Ja tietenkin olkihattu paassa ja puvuntakki harteilla! Kyllä oli näky, luultiin, että moista nakee vain elokuvissa mutta tama oli ihan totta. Yöt olivat jo niin viileitä, että meinasi flunssakin iskeä. Bermudan St. Georgesista (jonka nimisiä kaupunkeja on muuten ollut joka toisessa saarella) lahdimme viiden päivän lepäilyn jälkeen kohti Azoreita.

Matka sujui hyvin, eika mitaan mennyt tällä legilla rikki vaikka Haitilla riehunut myrsky tavoitti meidatkin matkan varrelta. Myra vei meitä takaisin Bermudalle pain jokusen mailin. Faialin Hortaan saavuimme reilun 18 vuorokauden purjehduksen jälkeen. Pitkasta aikaa rantauduimme paikkaan, joka on edullinen! Hortassa etsiskelimme viikonajan Nanjan logoa tuloksetta. Maalasimme oman logomme ja bunkrasimme Atlantin ylityksen viimeistä legia varten. Nyt suuntana siis Englannin kanaali.

Matka kesti 11 vuorokautta ja pikkasen yli. Siihenkin mahtui yksi puolentoista vuorokauden myrä, joka onneksi kuljetti meitä vauhdilla oikeaan suuntaan. Tarkoitus oli mennä suoraan niin pitkälle Kanaaliin kuin vain keliä riittäisi. Mutta mutta... Myrskyn jalkeinen aallokko (siis kun tuuli on laantunut, mutta aallot eivät) on ehkä yksi kaikkein eniten venettä rasittava tekijä ja sellaisessa ollessamme rullalaite hajosi niin, ettemme saaneet kelattua purjetta sisaan vaan se piti ottaa kokonaan alas.

Paatimme pysähtyä tanne Falmouthiin korjaamaan vahingon, satamassaoltiin 29.6.2004 klo 21.30. Eika ehditty edes lokikirjaa täyttää, kun jo tullimiehet olivat kumiveneella huumetestien kanssa tulossa veneeseen sisään. Olemme saapuneet Eurooppaan!!!! Nautimme yhdistetyn juhannus- ja 2 x Atlantinylytysaunan suomenlinnalaisessa Sulo-veneessä 3 suomalaisveneen miehistön voimin. Kyllä maistui sauna hyvältä ja Vilman tekemat karjalanpiirakat kruunasivat illan!

Se huomattiin, että nakojaan tuulen ja aallokon suhde ei Atlantilla ole ikina "kohdallaan". Ainakaan tämän kokoiselle veneelle.

Tomppa ja Heidi

07.08.2004, Hanko, Suomi

Täältä löytyivät taas äät ja ööt. Ihmiset puhuvat selkeää ja helposti ymmärrettävää kieltä (paitsi perjantaina kaupungilla puhuessaan kaukosäätimeen luullen sitä kännykäksi...).

Visbystä lähteminen tuntui olevan ehkä matkan vaikein lähtö. Ei sen takia, että se olisi ollut viimeinen "ulkomaa" vaan siksi, etteivät tuulet meinanneet meitä päästää. No, vihdoinkin viimein viikon odottelun jälkeen päästiin kuitenkin ja nyt ollaan siis kotimaassa.

Seuraavat saavat jatkaa juttua tästä, me näemme kohta VVK:lla!

Kiitoksia kaikille yhteydenpidosta ja mielenkiinnosta,

s/yBastet

Tomppa ja Heidi